

ZGOMOTE SI PERTURBATII

Cap.3 Parametri de zgomot

Introducere

$$\overline{v_n^2} = 4kT R \Delta f$$

$$\overline{i_n^2} = 4kT \Delta f / R$$

In Cap.2 am vazut cum sa reprezentam zgomotul produs de o rezistenta , fie sub forma unui generator Thevenin, fie sub forma unui generator Norton.

In practica, este convenabil sa reprezentam celelalte categorii de zgomot prin convertire la un zgomot termic echivalent. Aceasta operatie comporta doua posibilitati:

- 1) In ecuatiiile de pe slide mentionem T egal cu temperatura fizica a sistemului si modificam R sau G pentru a obtine aceeasi putere de zgomot ca sursa studiata.
Astfel se introduce notiunile de rezistenta (sau conductanta) echivalenta de zgomot.
- 2) Pastram R sau G la valoarea lor fizica, si ajustam T. In acest caz ajungem la notiunea de temperatura echivalenta de zgomot.

O asemenea descriere impune de a ne asigura in prealabil ca spectrul sursei astfel modelate este de tip alb , ca si zgomotul termic.

O alta abordare consta in a reprezenta zgomotul cu ajutorul densitatilor spectrale. Aceasta metoda se dovedeste mai putin intuitive, chiar incomoda, din cauza valorilor numerice extrem de mici asociate generatoarelor.

Din acest motiv preferam in practica utilizarea de parametru cum ar fi rezistenta echivalenta de zgomot, temperatura de zgomot sau factorul de zgomot, deoarece acestea sunt mult mai intuitive, poseda valori numerice obisnuite si mai ales sunt strins legate de masuratori.

In acest caz , suntem confruntati cu doua tipuri de dificultati:

- 1) Pentru fiecare marime exista mai multe definitii (adesea echivalente, dar in anumite conditii, care nu sunt intotdeauna precizate)
- 2) Toti parametrii de zgromot prezinta o foarte puternica dependent de frecventa. Prin urmare, ei sunt specificati la o frecventa fixa sau prin valori intr-o banda larga (cind se face apel la o tartare statistica).

Notiuni de teoria circuitelor

- **Puteri definite in domeniul timp**

- Puterea instantanee

$$p(t) = v(t)i(t) \quad (3.1)$$

Exemplu

$$v(t) = V\sqrt{2} \cos(\omega t + \theta) \text{ si } i(t) = I\sqrt{2} \cos(\omega t + \theta - \phi)$$

$$p(t) = VI \cos \phi + VI(2\omega t + 2\theta - \phi) \quad (3.2)$$

Notiuni de teoria circuitelor

- **Puteri definite in domeniul timp**

- Puterea activa

$$P_{act} = \frac{1}{T} \int_0^T p(t) dt = VI \cos \phi \quad (3.3)$$

Puterea activa este prin definitie valoarea medie a puterii instantanee.

Notiuni de teoria circuitelor

- Puteri definite in domeniul timp

- Puterea fluctuanta

$$P_f(t) = VI \cos(2\omega t + 2\theta - \phi) \quad (3.4)$$

Puterea fluctuanta este cantitatea sinusoidală, de pulsatie 2ω , din Expresia (3.2)

Notiuni de teoria circuitelor

- Puteri definite in domeniul timp

- Puterea reactiva

$$Q = VI \sin(\phi) \quad (3.5)$$

Notiuni de teoria circuitelor

- **Puteri definite in domeniul timp**

- Puterea aparentă

$$S = VI = \sqrt{P^2 + Q^2} \quad (3.6)$$

Puterea aparentă este valoarea maxima a puterii active (pentru $\cos\phi = 1$).

Notiuni de teoria circuitelor

- **Puteri definite in domeniul frecventa**

• Putere complexa

$$S = VI^* \quad (3.7)$$

$$S = ZII^* = Z|I|^2 \quad (3.8a)$$

$$S = VY^*V^* = Y^*|V|^2 \quad (3.8b)$$

Puterea complexa este produsul dintre tensiunea complexa , notate cu V, si valoarea complex conjugata a curentului I.

Notiuni de teoria circuitelor

- Puteri definite in domeniul frecventa

- Putere medie

$$P_m = \Re(VI^*) = \frac{1}{2}(VI^* + V^*I) \quad (3.9)$$

Notiuni de teoria circuitelor

- Puteri definite in domeniul frecventa

- Putere medie a unui semnal anarmonic

$$P_m = \langle I_n(j\omega) I_n(-j\omega) \rangle \quad (3.10)$$

$$S(P_m) = \langle I_n(j\omega) I_n(-j\omega) \rangle = \overline{I_n^2} \quad (3.11)$$

$$S(P_m) = \overline{I_n^2} = 4kTG \quad (3.12)$$

Consideram un current de zgomot I_n , care ar putea fi exprimat sub forma unei sume infinite de curenti armonici, toti avind frecvente multiple de fundamental.

In acest caz, puterea medie este definita cu ajutorul curentului total I_n , Eq.(3.10).

Aceasta reprezinta puterea medie normalizata dezvoltata intr-o banda unitara.

Expresia (3.10) este densitatea spectrala de putere medie normalizata, Eq.(3.11).

In cazul zgomotului termic generat de o conductanta G , avem (3.12)

Notiuni de teoria circuitelor

• Putere disponibila si cistig de putere disponibila

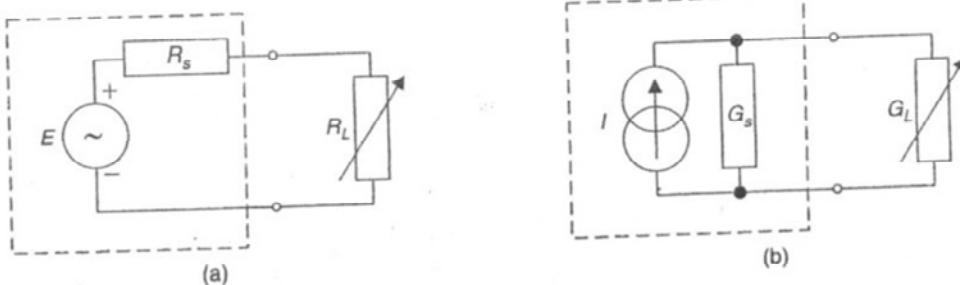

Fig.3.1

$$P_L = \frac{R_L}{(R_L + R_S)^2} E^2 \quad (3.13a)$$

Conditia de adaptare

$$P_a = \max(P_L) = \frac{E^2}{4R_s} = \frac{I^2}{4G_s} \quad (3.13b)$$

$$Z_L = Z_S^*$$

Puterea disponibila este definita ca puterea maxima transferata de un dipol spre sarcina, atunci cind sarcina este presupusa reglabilă.

Consideram un dipol active de rezistenta interna R_s , care debiteaza pe o sarcina RL , reprezentat prin schema echivalenta Thevenin (fig.3.1a) sau Norton (fig.3.1b). Puterea disipata in sarcina este Eq.(3.13a).

Daca $R_s = RL$, sarcina se zice adaptata la sursa si jumate din puterea totala a generatorului trece in sarcina , iar jumate se disipa pe rezistenta interna proprie. In acest caz, puterea transferata sarcinii este maxima. Si se numeste putere disponibila . Puterea disponibila se noteaza cu P_a si este data de Eq.(3.13b)

Notiuni de teoria circuitelor

- Generalizare la un dipol oarecare

$$P_a = \frac{EE^*}{4R} = \frac{\overline{EE^*}}{2(\overline{Z} + \overline{Z}^*)}, \quad \text{pentru } R > 0 \quad (3.14)$$

$$P_a = \frac{\overline{EE^*}}{4R} = \frac{\overline{EE^*}}{2(\overline{Z} + \overline{Z}^*)} \quad (3.15)$$

Expresia (3.14) este dedusa presupunind ca semnalul livrat de dipol este armonic si de tensiune complexa E.

Daca semnalul livrat de sursa este un zgomot, Eq.(3.14) necesita sa se considere valoarea medie a produsului, Eq.(3.15)

Notiuni de teoria circuitelor

- **Cazuri particulare**

Cazul unei rezistente

$$P_a = \frac{4kT\Delta f}{4R} = kT\Delta f \quad [W] \quad (3.16)$$

Cazul unei diode

$$P_a = \frac{kT\Delta f}{2} \quad (3.17)$$

Cazul unei rezistente

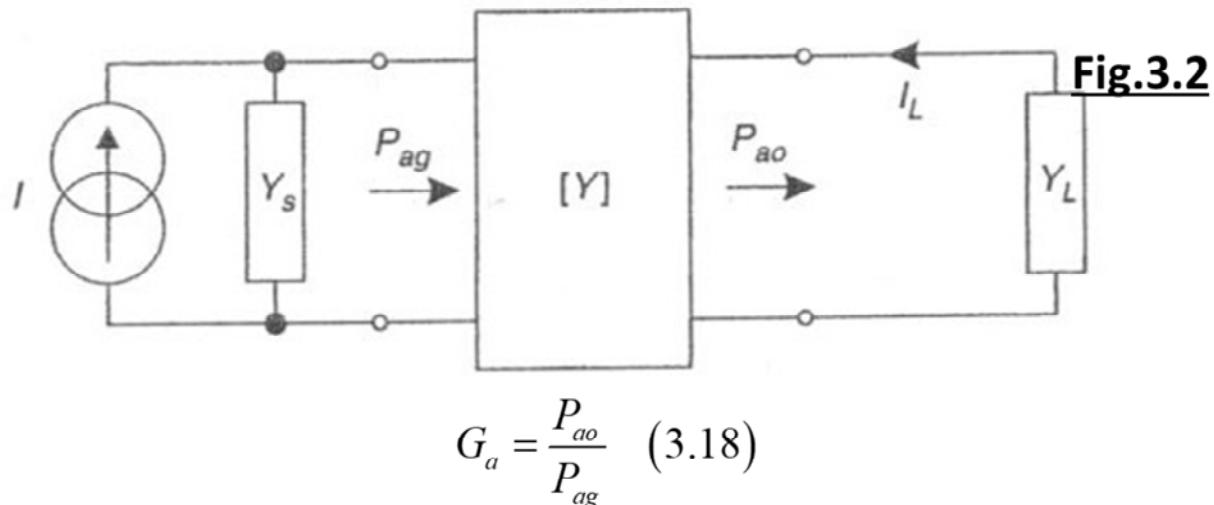
O rezistenta produce un zgomot termic a arui putere disponibila este Eq.(3.16)

Cazul unei diode

O diode avind o rezistenta de sarcina adaptata la conductanta diferentiala, are o putere de zgomot disponibila data de Eq.(3.17).

Notiuni de teoria circuitelor

- Cistig in putere disponibila

Consideram un cuadripol activ intercalat intre generatorul de semnal de admitanta interna Y_s si sarcina Y_L , Fig.3.2.

Cistigul in putere disponibila al cuadripolului , notat G_a , este definit ca raportul dintre puterea disponibila la iesire P_{ao} si puterea disponibila a generatorului P_{ag} , Eq.(3.18).

Notiuni de teoria circuitelor

- **Cazul unui cuadripol rezistiv intercalat intr-un circuit rezistiv**

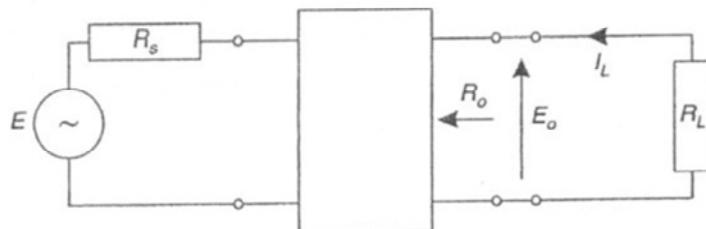

Fig.3.3

$$G_a = \frac{E_o^2 / 4R_o}{E^2 / 4R_s} = \frac{E_o^2 R_s}{E^2 R_o} = A_v^2 \frac{R_s}{R_o} \quad (3.19)$$

$$N_o = \frac{E_o^2}{4R_o} = \frac{(A_v v_n)^2}{4R_o} = \frac{A_v^2 4kT R_s \Delta f}{4R_o} = G_a kT \Delta f \quad (3.20)$$

Fie un generator sinusoidal de rezistență internă R_s , și de tensiune electromotoare E care alimentează un cuadripol care prezintă la ieșirea sa o rezistență R_o și tensiunea E_o , fig.3.3.

Cistigul în putere disponibilă este (3.19), unde A_v este cistigul în tensiune, definit în raport cu generatorul. Eq.(3.19) arată că cistigul în putere disponibilă nu depinde de sarcină, ci doar de rezistență internă a generatorului și de modul în care generatorul este cuplat la sarcină. Prin urmare G_a nu este o caracteristică a cuadripolului, deoarece el este în considerație și generatorul.

Dacă presupunem acum că generatorul de la intrare este un generator de zgomot v_n asociat la rezistență R_s , relația (3.19) rămîne valabilă, puterea disponibilă la ieșire fiind de data aceasta puterea de zgomot N_o , Eq.(3.20).

De remarcat că cistigul în putere disponibilă ramine valabil oricare ar fi tipul de semnal; din acest motiv acest cistig este potrivit pentru calculele de zgomot.

Notiuni de teoria circuitelor

- Cazul mai multor etaje in cascada

$$(G_a)_t = G_{a1}G_{a2} \dots G_{aN} = \frac{P_1}{P_a} \frac{P_2}{P_1} \dots \frac{P_N}{P_{N-1}} = \frac{P_N}{P_a} \quad (3.21)$$

P_k este puterea disponibila la iesirea cuadripolului și P_a reprezinta puterea disponibila a generatorului.

Notiuni de teoria circuitelor

• Putere schimbabila

$$P_a = \frac{1}{4} \frac{I \cdot I^*}{\Re(Y_s)} \quad \text{pentru } \Re(Y_s) > 0 \quad (3.21a)$$

$$P_e = \frac{1}{4} \frac{I \cdot I^*}{\Re(Y_s)} \quad \text{pentru } \Re(Y_s) < 0 \quad (3.21b)$$

Fie un generator de semnal sinusoidal , care este modelat printr-o admitanta Y_S , in parallel cu o sursa de current de valoare complexa I . Puterea disponibila , dupa relatia (3.14) este Eq.(3.21a).

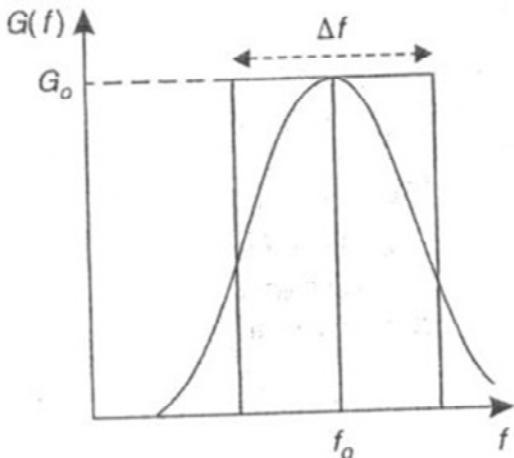
Daca $\Re(Y_s) < 0$, se introduce puterea interschimbabila P_e ca fiind valoarea maxima (stationara) a fluxului de putere , care intra sau careiese dintr-o poarta, obtinuta pentru o variatie arbitrara a tensiunii sau curentului acestei porti , Eq.(3.21b).

Daca $\Re(Y_s) > 0$, valoarea lui P_e este pozitiva si ea se identifica cu puterea disponibila.

Daca $\Re(Y_s) < 0$, valoarea lui P_e este negative si ea reprezinta puterea extra de o sarcina adaptata Y_S^* .

Notiuni de teoria circuitelor

• Banda echivalenta de zgomot

$$f_0 = \sqrt{f_b f_h} \quad (3.22)$$

$$f_0 \approx (f_b + f_h)/2 \quad (3.23)$$

$$P_{tot} = G_0 k T \Delta f = k T \int_0^{+\infty} G(f) df \quad (3.24)$$

$$\Delta f = \frac{1}{G_0} \int_0^{+\infty} G(f) df \quad (3.25)$$

Fig.3.4

Deoarece zgomotul este rezultatul unei multimi de semnale aleatorii, suntem obligati sa introducem o alta definitie pentru banda echivalenta de zgomot, care este in mod necesar diferita de banda clasica definite la 3 dB, in cazul semnalelor armonice.

Banda de trecere

Pentru un amplificator cu un circuit acordat, banda de trecere B este definite ca intervalul de frecvente cuprins intre punctele unde puterea la iesire scada la jumata din valoarea sa maxima ($B = f_h - f_b$). Aceasta micsorare la jumata a puterii corespunde la reducerea tensiunii de iesire cu 70.7% (sau 3 dB).

In general circuitele acordate au o caracteristica de frecventa simetrica: frecventa centrala f_0 este media geometrica a frecventelor de taiere, Eq.(3.22).

Pentru circuite selective cu factor de calitate mare, putem aproxima frecventa centrala prin media aritmetica a frecventelor de taiere, Eq.(3.23).

Banda echivalenta de zgomot.

Notata Δf , banda echivalenta de zgomot este , prin definitie, banda unui circuit ideal (avind caracteristica puterii transmise in functie de frecventa de forma dreptunghiulara), care lasa sa treaca aceeasi putere de zgomot ca si circuitul real. Aceasta situatie este ilustrata in Fig.3.4, unde $G(f)$ reprezinta caracteristica reala a cistigului in putere, cu aceeasi suprafata ca dreptunghiul de inaltime G_0 si de latime Δf , care corespunde circuitului ideal.

In acest fel, asiguram egalitatea intre puterea totala de zgomot transmisa in interiorul benzii Δf si puterea totala de zgomot care trece prin circuitul real. Daca zgomotul la intrare este termic si daca circuitul nu adauga zgomot, putem scrie relatia (3.24). , de unde rezulta relatia (3.25).

- 1) Cistigul in putere considerat in definitie este cistigul in putere disponibila.
- 2) Eq.(3.25) este conforma cu traditia dupa care banda echivalenta de zgomot este "unilaterală".
- 3) Faptul ca echivalenta se face cu un dreptunghi presupune implicit ca am adoptat doar zgomote albe.
- 4) Daca cistigul este descris printr-o functie de transfer avind frecventa de taiere f_c , banda echivalenta de zgomot este $(\pi/2)f_c$.

Notiuni de teoria circuitelor

- Banda echivalenta de zgomot

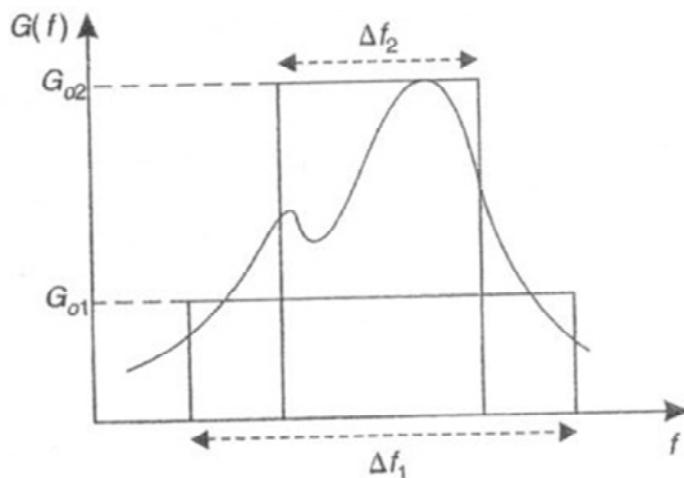

Fig.3.5

- 1) Daca caracteristica reala $G(f)$ este neregulata, ca in Fig.3.5, este dificil sa definim frecventa centrala (unde se stabeeste in mod normal inaltimea dreptunghiului). Exista mai multe posibilitati, dintre care doua sunt illustrate in Fig.(3.5), pentru a determina banda echivalenta Δf_1 sau Δf_2 in functie de alegerea cistigului "maxim" (G_{o1} sau G_{o2}).

Notiuni de teoria circuitelor

- **Metoda de evaluare**

$$\Delta f = \frac{1}{A_{v0}^2} \int_0^{+\infty} |A_v(f)|^2 df \quad (3.26)$$

In practica noi inregistram de obicei variația cistigului în tensiune A_v în raport cu frecvența; presupunind că maximul său este A_{v0} . Cum cistigul în putere este proporțional cu patratul cistigului în tensiune, avem Eq.(3.26).

Notiuni de teoria circuitelor

- **Relatia cu banda de trecere**

$$\Delta f = \frac{B}{\sqrt{2^{1/n} - 1}} \int_0^{\infty} \left(\frac{1}{1+x^{2n}} \right)^m dx \quad (3.27)$$

In practica, se cunoaste bine banda la 3dB a unui system (notata cu B) si nu banda echivalenta de zgomot Δf , motiv pentru care adesea exista tendinta sa consideram $\Delta f = B$.

Presupunind ca sistemul este format din m etaje identice in cascada, fiecare avind n poli distincti, atunci banda echivalenta de zgomot se poate calcula cu Eq.3.27.

Se constata ca cu cat creste numarul de etaje (sau numarul de poli), cu atit mai mult diferenta dintre banda echivalenta de zgomot si banda la 3 dB, scade.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

• Relatia cu banda de trecere

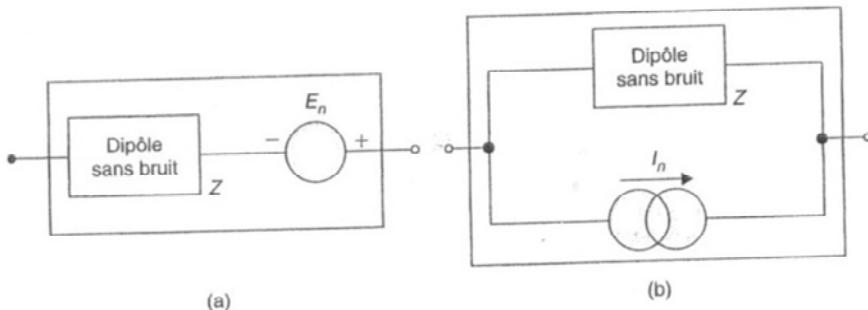

Fig.3.6

$$S(E_n) = |Z|^2 S(I_n) \quad (3.28)$$

$$E_n = Z \cdot I_n \quad (3.29)$$

Remarca preliminara

Parametrii de zgomot de banda ingusta ai unui dipol sau cuadripol, sunt definiti pentru o banda elementara , care in mod normal este 1 Hz.

Din motive de traditie, introducerea definitiilor foloseste puterile in locul densitatilor spectrale de putere. Acest lucru obliga la a se folosi o banda care nu este unitara, dar care este sufficient de mica pentru a respecta spiritual de "banda ingusta". Aceasta banda va fi notata cu δf , dar ea nu va aparea in expresia finala a parametrului.

Modelarea

Zgomotul unui dipol este reprezentat fie printr-un generator ideal de tensiune, E_n , plasat in serie cu dipolul presupus fara zgomot (modelul Thevenin), sau printr-un generator ideal de current, I_n , plasat in parallel cu dipolul presupus fara zgomot (modelul Norton).

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

• Rezistenta echivalenta de zgomot

$$R_n = \overline{v_n^2} / 4kT_0\Delta f \quad (3.30)$$

$$R_n = \overline{v_n^2} / 4kT\Delta f \quad (3.31)$$

$$R_n = \pi S_v / kT_0 \quad (3.32)$$

$$R_n = \overline{v_n^2} / 4kT_0\Delta f \quad (3.33)$$

Definitia lui Nielsen

Daca un dipol zgomotos este reprezentat prin circuitul echivalent Thevenin, atunci rezistenta echivalenta de zgomot este valoarea unei rezistente ipotetice care, mentinuta la temperatura de referinta $T_0 = 290$ K, produce acelasi zgomot (termic) ca si dipolul real, Eq.(3.30).

Definitia lui Savelli

Rezistenta echivalenta de zgomot a unui dipol este rezistenta fictive care, adusa la aceeasi temperatura cu dipolul, prezinta la bornele sale aceeasi valoare patratica a tensiunii de zgomot ca si cea de la bornele dipolului real, Eq.(3.31).

Definitia IEEE

Rezistenta echivalenta de zgomot este o reprezentare cantitativa, in unitati de rezistenta, a densitatii spectrale S_v a unui generator de tensiune de zgomot , la o frecventa specificata.

- 1) Relatia dintre rezistenta echivalenta de zgomot si densitatea spectrala S_v a generatorului este Eq.(3.32), unde $T_0 = 290$ K.
- 2) Rezistenta echivalenta de zgomot in raport cu valoarea patratica medie, $\overline{v_n^2}$, intr-un interval de frecvente Δf , ste Eq.(3.33), ceea ce revine la prima definitie.

Remarci

- 1) Daca dipolul este el insusi la temperatura de referinta de 290 K, atunci prima si a doua definitie coincide.
- 2) Van der Ziel adopta expresia (3.30) fara a impune valoarea temperaturii de referinta .
- 3) Nici o definitie nu implica o rezistenta fizica, plasata undeva in interiorul dipolului, de valoare R_n .
- 4) Foarte probabil, in expresia (3.32) S_V reprezinta densitatea spectrala bilaterală, in raport cu ω .

Conceptul de rezistenta echivalenta de zgomot cere, implicit, ca sursa de zgomot astfel caracterizata, sa furnizeze zgomot alb. Daca acesta nu este cazul, atunci utilizarea notiunii este discutabila.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

- Curent de zgomot echivalent

$$\overline{i_n^2} = 2qI_D\Delta f \quad (3.34)$$

$$I_n = \overline{i^2}/2q\Delta f \quad (3.35)$$

$$I_n = (2\pi S_i)/q \quad (3.36)$$

Valoarea patratica medie a curentului de zgomot a unei diode cu vid, sature, este data de relatia (3.34), unde I_D este curentul prin diode in sens direct.

Definitia lui Van der Ziel

Curentul diodei sature echivalente este definit ca fiind curentul unei diode sature care produce un zgomot avind aceeasi densitate spectrala ca si curentul sursei considerate. Daca sursa considerata produce un current avind valoarea patratica medie $\overline{i^2}$, curentul curentul echivalent al diodei sature este Eq.(3.35).

Definitia IEEE

Curentul echivalent al diodei sature este o reprezentare cantitativa, in unitati de current, al densitatii spectrale al generatorului de current de zgomot, la o frecventa specificata.

Forme particulare: relatia dintre curentul de zgomot echivalent I_n si densitatea spectrala S_i , a generatorului de current de zgomot este Eq.(3.36).

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

• Temperatura de zgomot

$$T = \frac{P_e / \Delta f}{k} = 7.25 \cdot 10^{+22} \frac{P_e}{\Delta f} \quad (3.37)$$

Puterea disponibila de zgomot produsa de o rezistenta nu depinde de valoarea sa si este data de produsul $kT\Delta f$ (eq.3.16). Aceasta expresie sugereaza ca se poate caracteriza zgomotul unui dipol cu ajutorul temperaturii T, oricare ar fi originea zgomotului sau (termica sau nu).

Definitia lui Benett

Introducem temperatura de zgomot la o poarta (a unui dipol, quadripol, etc.) , la o frecventa specificata, ca fiind temperatura unui sistem pasiv care furnizeaza o putere disponibila de zgomot, intr-o banda unitara, egala cu cea produsa la poarta considerate.

- 1) Presupunem ca temperatura este uniforma in tot sistemul pasiv.
- 2) Pentru o rezistenta simpla, temperatura de zgomot este egala cu temperatura reala la care ea se afla, in timp ce pentru o diode temperatura de zgomot poate fi diferita de temperatura fizica.
- 3) Temperatura de zgomot este un parametru care depinde de frecventa.

Temperatura standard de referinta adoptata in toate masuratorile este $T_0 = 290$ K, pentru care $kT/q = 25$ mV.

Definitia lui Savelli

Temperatura de zgomot este definita ca temperatura T_{eq} la care ar trebui adus dipolul

fictive (cu zgomot exclusive de origine termica) pentru ca el sa prezinte un zgomot identic cu Acela al dipolului studiat, la temperatura T , in gama de frecvente δf .

Definitia IEEE

Se introduce temperatura de zgomot masurata in grade Kelvin, la o poarta, ca valoarea raportului dintre densitatea puterii schimbabile si constanta lui Boltzmann, la frecvente considerate.

Temperatura de zgomot T pastreaza semnul lui $\text{Re}(Z)$, Z fiind impedanta de intrare vazuta la poarta considerata; pentru o poarta spre care se vede o rezistenta negativa, rezulta ca T este si ea negativa.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

• Temperatura de zgomot

$$T = \frac{P_e / \Delta f}{k} = 7.25 \cdot 10^{+22} \frac{P_e}{\Delta f} \quad (3.37)$$

Puterea disponibila de zgomot produsa de o rezistenta nu depinde de valoarea sa si este data de produsul $kT\Delta f$ (eq.3.16). Aceasta expresie sugereaza ca se poate caracteriza zgomotul unui dipol cu ajutorul temperaturii T, oricare ar fi originea zgomotului sau (termica sau nu).

Definitia lui Benett

Introducem temperatura de zgomot la o poarta (a unui dipol, quadripol, etc.) , la o frecventa specificata, ca fiind temperatura unui sistem pasiv care furnizeaza o putere disponibila de zgomot, intr-o banda unitara, egala cu cea produsa la poarta considerate.

- 1) Presupunem ca temperatura este uniforma in tot sistemul pasiv.
- 2) Pentru o rezistenta simpla, temperatura de zgomot este egala cu temperatura reala la care ea se afla, in timp ce pentru o diode temperatura de zgomot poate fi diferita de temperatura fizica.
- 3) Temperatura de zgomot este un parametru care depinde de frecventa.

Temperatura standard de referinta adoptata in toate masuratorile este $T_0 = 290$ K, pentru care $kT/q = 25$ mV.

Definitia lui Savelli

Temperatura de zgomot este definita ca temperatura T_{eq} la care ar trebui adus dipolul

fictive (cu zgomot exclusive de origine termica) pentru ca el sa prezinte un zgomot identic cu Acela al dipolului studiat, la temperatura T , in gama de frecvente δf .

Definitia IEEE

Se introduce temperatura de zgomot masurata in grade Kelvin, la o poarta, ca valoarea raportului dintre densitatea puterii schimbabile si constanta lui Boltzmann, la frecvente considerate.

Temperatura de zgomot T pastreaza semnul lui $\text{Re}(Z)$, Z fiind impedanta de intrare vazuta la poarta considerata; pentru o poarta spre care se vede o rezistenta negativa, rezulta ca T este si ea negativa.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

- Temperatura de zgomot a dipolilor interconectati

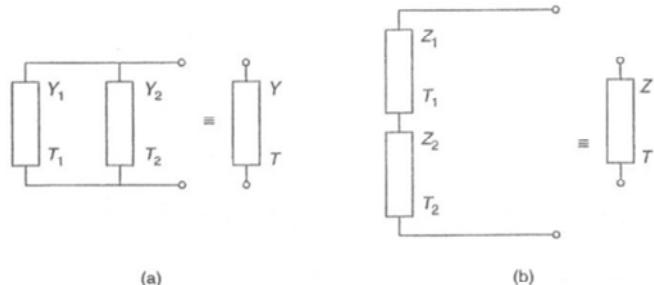

Fig.3.7

$$T = \frac{G_1 T_1 + G_2 T_2}{G_1 + G_2} \quad (3.38) \quad T = \frac{R_1 T_1 + R_2 T_2}{R_1 + R_2} \quad (3.39) \quad \frac{1}{T_1} < \frac{1}{T} < \frac{1}{T_2} \quad (3.40)$$

Consideram un dipol constituit din gruparea mai multor dipoli independenti., fiecare fiind caracterizat prin temperatura sa de zgomot. Pentru a gasi temperatura de zgomot a dipolului echivalent, punem conditia ca puterea de zgomot debitata, intr-o banda de 1 Hz, de catre dipol si echivalentul sau, sa fie egale.

Pentru cazul unei frupari in parallel (Fig.3.7a), avem

$$4kT_1G_1 + 4kT_2G_2 = 4kTG, \text{ unde } G_i = \text{re}(Y_i), \quad i = 1, 2.$$

Deoarece $G = G_1 + G_2$, , avem Eq.(3.38)

Pentru cazul conectarii in serie (Fig.3.7b) avem

$$4kT_1R_1 + 4kT_2R_2 = 4kTR, \text{ cu } R_i = \text{Re}(Z_i), i=1,2$$

Deoarece $R = R_1 + R_2$, rezulta Eq.(3.39)

In toate cazurile, si oricare ar fi semnul lui T_1 , T_2 si T , se poate dovedi Eq. (3.40)

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

- **Raportul de zgomot**

$$N = \frac{\overline{E^2}}{4kTR\Delta f} = \frac{\overline{I^2}}{4kTG\Delta f} = \frac{R_n}{R} \quad (3.41)$$

$$N = \frac{T}{T_r} = \frac{S_p}{kT_r} \quad (3.42)$$

Definitia lui Savelli

Raportul de zgomot N a unui dipol este raportul dintre densitatea spectrala (sau valoarea medie patratica) a generatorului de zgomot a dipolului si aceeasi cantitate relative la un dipol fictiv, echivalent dipolului din punct de vedere al impedantei, a carui unica sursa de zgomot ar fi de origine pur termica, Eq.(3.41), unde R si G sunt partea reala a impedantei Z, respectiv admitantei Y, a dipolului.

Definitia lui Bennett

Raportul de zgomot este raportul dintre temperatura echivalenta de zgomot T si temperatura reala Tr a dipolului, presupus in echilibru termic, Eq.(3.42), unde Sp este densitatea spectrala de putere masurata in unitati kT.

Remarci

- 1) Daca dipolul este rezistiv, atunci $N = 1$ si zgomotul termic nu a mai fost marit de dipol.
- 2) N este de obicei exprimat in decibel (considerind 20 ori logaritm zecimal din raport).
- 3) Cantitatea $(N-1)$ masoara zgomotul in exces in raport cu zgomotul termic, lund ca unitate zgomotul termic.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda ingusta

- Raportul semnal/zgomot a unui dipol generator

$$\frac{S}{N} = \frac{P_{es}}{P_{en}} \quad (3.43)$$

Raportul semnal/zgomot obtinut intr-un unui dipol ideal (fara zgomot) Z' , plasat la bornele unui generator este egal cu raportul puterilor schimbabile de semnal si de zgomot ale generatorului, Eq.(3.43), oricare ar fi impedanta pe care masuram semnalul si zgomotul.

Zgomotul unui dipol

Parametri de banda largă

Dacă suntem interesati de o banda largă, putem caracteriza zgomotul sistemului în două maniere diferite:

- 1) Putem diviza banda în interval elementare δf , suficient de înguste pentru a justifica aproximarea de parametru constant; apoi, se determină parametrii de zgomot (rezistența echivalentă de zgomot, temperatură echivalentă de zgomot, raport de zgomot) pentru fiecare interval elementar. În final, parametrii sunt exprimati în funcție de frecvențe.
- 2) Pentru a dispune de o prezentare concisă a parametrilor de zgomot ai dipolului pe întregă banda, este posibil să avem în vedere calculul valorilor lor medii. Din punct de vedere al notatiei, acești parametri sunt supraliniati, ca pentru media temporală, dar din punct de vedere a unitatilor de măsură, se păstrează impropriu aceleasi unitati ca pentru parametrii de banda îngusta.

Remarca

Valorile de banda îngusta și de banda largă coincid dacă cîstigul este constant și sursele de zgomot asociate dipolului sunt de tip zgomot alb.

Zgomotul unui cuadripol

- **Zgomot echivalent la intrare**

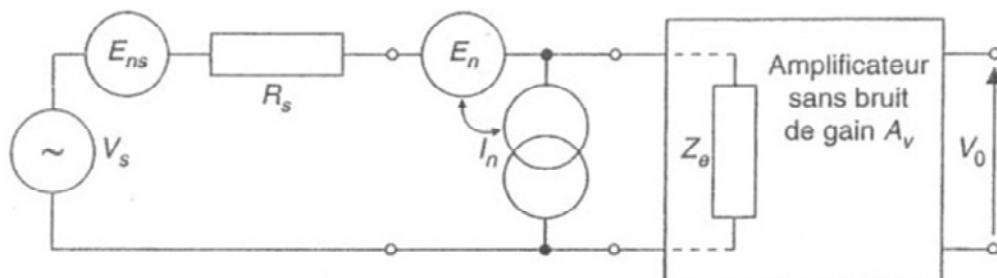

Fig.3.8

$$\overline{E_{ni}^2} = \overline{E_{ns}^2} + \overline{E_n^2} + \overline{I_n^2} R_s + 2CE_n \overline{I_n} R_s \quad (3.44)$$

Zgomotul intern a unui amplificator este adesea reprezentat sub forma a două generatoare de zgomot E_n și I_n correlate, conectate la intrare (Fig.3.8). Am notat prin indicele "s" parametrii generatorului de la intrare, punind în evidență zgomotul sau termic.

Formularea problemei

Fiind dat generatorul de intrare și amplificatorul descris prin parametrii săi, cautăm sursa de zgomot E_{ni} (numita tensiune echivalentă de zgomot la intrare) care, plasată la nivelul lui V_s , poate înlocui (din punct de vedere al efectelor) toate cele trei surse de zgomot E_{ns} , E_n , I_n .

Solutia

Amintindu-ne că generatorul I_n reprezintă zgomotul furnizat la exterior de amplificator (deci el nu poate circula prin Z_e), expresia zgomotului echivalent la intrare este Eq.(3.44), unde C este coeficientul de corelație între sursele de zgomot E_n și I_n .

Rezistența echivalentă de zgomot

Dupa IEEE, aceasta reprezinta valoarea rezistenței, care aplicata la intrarea unui amplificator ideal (presupus fara zgomot, dar avind acelasi cistig si aceeasi banda ca amplificatorul real) produce la iesire acelasi zgomot, la $T = 290$ K.

A nu se uita ca spectrul de zgomot livrat de amplificator sa fie de tip alb (ceea ce rar

este cazul !).

Zgomotul unui cuadripol

- **Raportul semnal / zgomot**

$$\frac{S}{N} = 10 \log \left(\frac{\overline{V_s^2}}{\overline{v_n^2}} \right) \quad (3.45)$$

Este de dorit sa obtinem un raport semnal/zgomot cit mai mare la iesirea unui receptor. Totusi, este evident ca un raport semnal/zgomot slab nu inseamna in mod necesar o slaba calitate a receptorului, caci este posibil ca semnalul captat de antenna sa prezinte deja un raport semnal/zgomot mediocru.

Definitia lui Bennett

Raportul semnal/zgomot este introdus ca raportul dintre puterea semnalului si puterea de zgomot , intr-un loc precis al circuitului, la o frecventa aleasa, Eq.(3.45).

Remarca

Acet raport este definit fie pe toata banda, fie la o frecventa anume. In primul caz, el este exprimat in raport cu zgomotul total N; in al doilea caz , el este exprimat in raport cu densitatea spectrala, ceea ce conduce la un raport semnal/zgomot normalizat. Este important sa se specific si banda semnalului, deoarece raportul semnal/zgomot cade atunci cind banda de calcul creste dincolo de banda semnalului (deoarece circuitul continua sa adauge zgomot, in timp ce puterea de semnal este constanta).

Definitia IEEE

Raportul semnal/zgomot este raportul intre semnal si zgomot, ambele marimi fiind exprimate identic (amplitudini, valori eficace). De exemplu, raportul semnal/zgomot este adesea calculate ca un raport intre amplitudinile semnalului util si a zgomotului suprapus

peste el.

Este preferabila definitia lui Bennett deoarece este in concordanta cu definitia factorului de zgromot (care asa cum vom vedea comporta raport de puteri).

Zgomotul unui cuadripol

- Temperatura echivalentă de zgomot la intrare

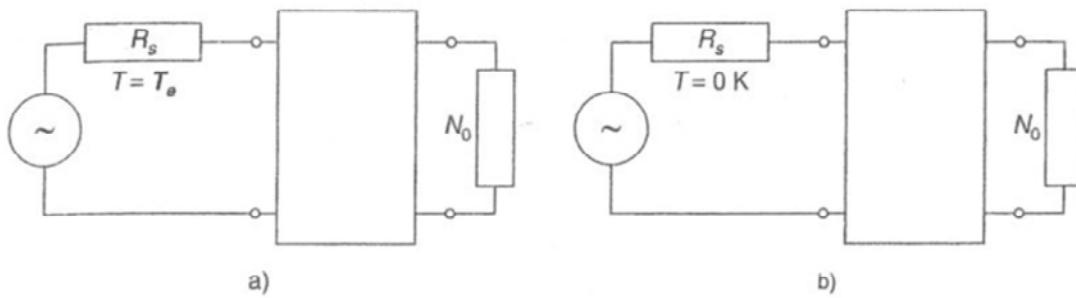

Fig.3.9

Fie un cuadripol alimentat la intrare de un dipol generator de frecventa f_s si de rezistenta interna R_s . Se numeste temperatura echivalentă de zgomot a intrarii (exprimata in Kelvini), temperatura T_e pe care ar trebui sa o aiba dipolul generator pentru a produce la iesirea cuadripolului presupus ideal (Fig.3.9a) aceeasi putere disponibila de zgomot ca si cuadripolul real , excitat la intrare de catre un dipol generator ideal (Fig.3.9b). Prin "ideal" se intlege un cuadripol sau dipol nezgomotos, dar cu aceeasi structura fizica ca circuitul real.

Zgomotul unui cuadripol

- **Temperatura echivalentă de zgomot la intrare**

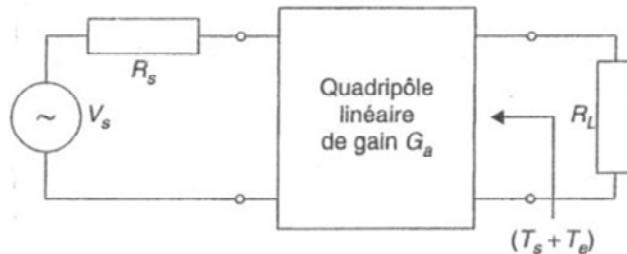

Fig.3.10

$$N_o = (kT_s \delta f) G_a + N_n = (kT_s \delta f) G_a + kT_n \delta f \quad (3.46a)$$

$$N_o = kG_a (T_s + T_n/G_a) \delta f = kG_a (T_s + T_e) \delta f \quad (3.46b)$$

$$T_e = T_n/G_a \quad (3.47)$$

Calcul

Consideram cuadripolul din Fig.3.10, a carui intrare este legată la un generator de putere de zgomot disponibilă $kT_s\delta f$ (T_s fiind temperaturile rezistenței sale interne R_s și δf este o bandă elementară centrata pe frecvența de lucru f).

In cazul ideal (cuadripol fără zgomot, dar având aceeași structură fizică), regăsim la ieșirea cuadripolului puterea $(kT_s\delta f)G_a$; în realitate, cuadripolul adaugă zgomot și în consecință puterea disponibilă de zgomot la ieșire este $N_o = (kT_s\delta f)G_a + N_n$, unde N_n este *puterea de zgomot în exces* adăugată de cuadripol.

Relația de mai sus se poate pune sub forma Eq.(3.46a), unde T_n este temperatura de zgomot corespunzătoare puterii N_n . De notat că adunarea puterilor de zgomot este posibilă deoarece zgomotele generatorului și cuadripolului nu sunt correlate.

Scotind în factor $(k\delta f G_a)$, obținem Eq.(3.46b), unde (3.47) este definitia *temperaturii echivalente de zgomot la intrare*.

Zgomotul unui cuadripol

- **Temperatura echivalentă de zgomot la intrare**

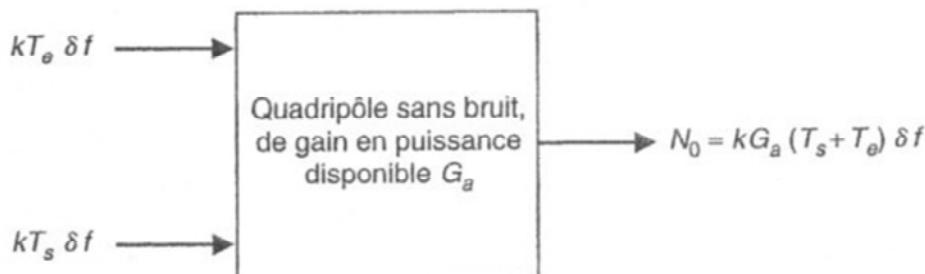

Fig.3.11

Expresia (3.47) conduce la modelul de zgomot din Fig. 3.11, unde puterea de zgomot este pusa sub forma unei sume de două puteri de zgomot aplicate la intrare.

Consecințe

- 1) Temperatura echivalentă de zgomot la intrare nu depinde de temperaturile de zgomot a sursei, dar depinde de impedanța internă a sursei.
- 2) Temperatura de zgomot T_e depinde de frecvența
- 3) În definiția lui T_e , sarcina este presupusă ideală, fără zgomot.
- 4) În cazul cuadripolului nelinier, putem avea mai multe frecvențe de intrare corespunzînd la o singură frecvență de ieșire și vice-versă. În acest caz, pentru fiecare pereche de frecvențe intrare-iesire, se definește o temperatură echivalentă de zgomot la intrare.
- 5) Acest parametru furnizează o indicație pentru a compara doi cuadripoli diferiți: cel ce posedă cea mai mică temperatură de zgomot la intrare adaugă mai puțin zgomot la semnalul care trece prin el.
- 6) Avantajul caracterizării prin temperatură echivalentă de zgomot stă în faptul că temperaturile de zgomot sunt additive. De exemplu, dacă sursa are o temperatură de zgomot T_s iar amplificatorul este caracterizat de o temperatură echivalentă de zgomot în intrare T_{amp} , atunci temperatura echivalentă de zgomot a ansamblului este: $T_{eq} = T_s + T_{amp}$.

Remarca

Prin acest artificiu, separam zgomotul cuadripolului de circuitul sau electric, in acelasi fel cum am facut pentru o rezistenta (vezi Fig. 2.1) , cind am plasat un generator de zgomot in serie sau in parallel cu rezistenta R, presupusa ideală.

Zgomotul unui cuadripol

- **Conectarea in cascada a cuadripolilor**

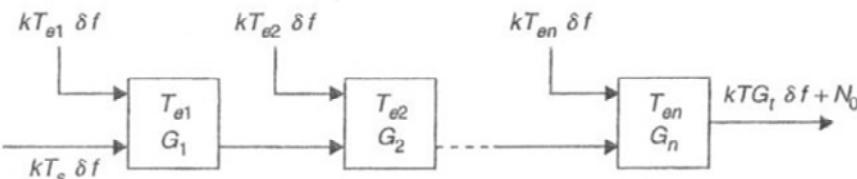

Fig.3.11

$$((kT_{e1}G_1G_2\ldots G_n)+(kT_{e2}G_2\ldots G_n)+(kT_{en}G_n))\delta f \quad (3.48)$$

$$G_t = G_1G_2\ldots G_n \quad (3.49)$$

$$T_{et} = T_{e1} + \frac{T_{e2}}{G_1} + \frac{T_{e3}}{G_1G_2} + \cdots + \frac{T_{en}}{G_1G_2\cdots G_{n-1}} \quad (3.50)$$

Consideram mai multi cuadripoli conectati in cascada, ca in Fig.3.12., fiecare fiind caracterizat prin temperature sa T_{ei} si cistigul in putere disponibil G_i . Vrem sa calculam temperatura echivalenta de zgomot la intrare a ansamblului, notata T_{et} .

Zgomotul in exces adaugat de cuadripoli este Eq.(3.48).

Cistigul total in putere este Eq.(3.49), cu precizarea ca, cistigul disponibil al etajului i este masurat cu un generator avind ca rezistenta interna, rezistenta de iesire a etajului (i-1).

Utilizind acelasi rationament ca pentru deducerea Eq.(3.46b) , temperatura echivalenta de zgomot la intrare , a lantului, este obtinuta impartind relatia (3.48) prin $kGt\delta f$.

Obtinem (3.50).

Rezultatul obtinut demonstreaza ca daca cistigul primului etaj este important ($G_1 \gg 1$) , atunci contributiile etajelor care urmeaza pot fi neglijate (cu exceptia cazului cind unul dintre etaje este attenuator).

Zgomotul unui cuadripol

- **Temperatura efectiva de zgomot**

$$\frac{N_{oL}}{G_t} = kT_{op} \quad \frac{S_o}{N_{oL}} = \frac{S_o/G_t}{N_{oL}/G_t} = \frac{S_i}{kT_{op}} \quad (3.51a)$$
$$T_{op} = \frac{N_{oL}}{kG_t} \quad (3.51)$$

$$T_{op} = T_e + T_s \quad (3.52)$$

Expresia (3.46b) arata ca zgomotul la iesirea cuadripolului depinde de T_e si de T_s . In anumite cazuri, putem controla T_e , dar in majoritatea cazurilor, noi nu avem nici un control asupra zgomotului care ajunge la intrarea cuadripolului. Din aceasta cauza, pare interesant sa dispunem de un parametru unic care caracterizeaza global zgomotul in conditii reale, considerind ambele temperature T_e si T_s , in acelasi timp. Acest parametru unic este temperatura efectiva de zgomot, notata T_{op} , si masurata in grade Kelvin.

Definitie

Dupa IEEE, performanta de zgomot a unui system oarecare poate fi evaluate in functie de raportul semnal/zgomot observant la iesirea sa. Fie S_0 puterea de iesire a semnalului intr-o banda unitara si S_i puterea disponibila la intrare a semnalului. Este evident ca $S_0 = S_i * G_t$, unde G_t este cistigul transductic in putere.

Asemanator, puterea totala de zgomot la iesire N_{oL} , intr-o banda unitara, poate fi transpusa la intrare impartind-o prin G_t ; ea serveste pentru a introduce temperatura efectiva de zgomot cu relatia (3.51).

In acest caz, raportul semnal/zgomot la iesire este dat de relatia (3.51a)

Consecinte

- 1) Pentru un cuadripol linear adaptat la sarcina, temperatura efectiva de zgomot este Eq.(3.52).

2) Componentele puterii totale de zgomot la iesire NoL sunt:

- Zgomotul sursei de semnal (modelat prin T_s) care este transmis la iesire
- Zgomotul generat in cuadripol (modelat prin T_e) transmis la iesire
- Zgomotul generat in sarcina, care este transmis spre cuadripol si care este reflectat din nou spre sarcina datorita dezadaptarii.

Zgomotul unui cuadripol

- **Factorul de zgomot**

$$F = \frac{P_{ano}}{P_{an}} = \frac{P_{Rs} + P_Q}{P_{Rs}} = 1 + \frac{P_Q}{P_{Rs}} \quad (3.53)$$

Definitie

Temperatura echivalenta de zgomot T_e este un parametru util pentru a caracteriza zgomotul termic. In acelasi timp, pentru a estima raportul semnal/zgomot la iesirea unui cuadripol, avem nevoie sa cunoastem atit zgomotul livrat de sursa cit si cistigul disponibil si banda de frecventa echivalenta a cuadripolului. In aceste conditii, se constata ca temperature de zgomot ca parametru unic nu tine seama de influenta cuadripolului asupra semnalelor care-l traverseaza. Pentru a elimina acest inconvenient se face apel la factorul de zgomot F .

Aproximarea clasica

Notiunea de factor de zgomot se introduce in mod natural cind toate elementele zgomotoase (adica resistive) ale cuadripolului sunt la aceeasi temperatura T_0 , care este, in general, temperatura ambianta.

In aceste conditii, vom compara cuadripolul real cu un cuadripol fictive, cu structura fizica identica, a carui elemente de circuit (rezistente, tranzistoare, diode, etc.) sunt presupuse fara zgomot.

Aplicind mereu acelasi zgomot la intrare putem compara puterea disponibila de zgomot la iesire P_{ano} , observata in realitate, cu P_{an} care ar fi disponibila la iesirea cuadripolului ideal, fara zgomot, daca acesta ar fi realizabil (in acest din urma caz, estimarea zgomotului la iesire se face prin calcul, folosind regulile calculului de circuit). Factorul de zgomot se defineste atunci cu relatia (3.53), unde:

P_Rs – puterea de zgomot la ieșire, generate de rezistența Rs, a sursei de semnal și amplificată de cuadripolul presupus nezgomotos

P_Q – puterea de zgomot la ieșire, furnizată unic doar de cuadripol (presupus inchis la intrare pe o rezistență Rs nezgomotoasa).

Zgomotul unui cuadripol

- **Proprietatile Factorul de zgomot**

- 1)Factorul de zgomot este independent de rezistenta de sarcina
- 2)Valoarea lui F depinde de rezistenta sursei de semnal
- 3)Un cuadripol ideal (fara zgomot) are un $F = 1$
- 4)Un cuadripol real adauga intotdeauna propriul zgomot la cel pe care-l primeste de la sursa si acest aport este masurat prin cantitatea ($F-1$).

Zgomotul unui cuadripol

- Definitia lui North pentru Factorul de zgomot

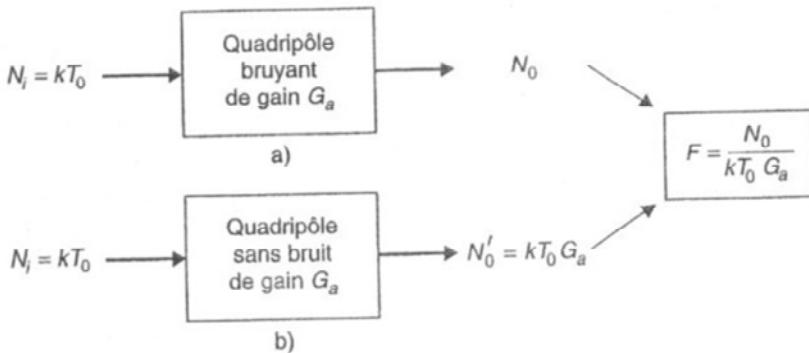

Fig.3.12

$$F = \frac{N_o}{N'_o} = \frac{N_o (\text{pentru } T = 290 \text{ K})}{kT_0 G_a} = 1 + \frac{N_n}{kT_0 G_a} > 1 \quad (3.54)$$

Este definitia adoptata si de IEEE

La o frecventa data, factorul de zgomot F a unui cuadripol este raportul dintre urmatoarele doua cantitati:

- Puterea disponibila de zgomot la iesire N_o , intr-o banda unitara situata la frecventa de lucru, atunci cind temperatura de zgomot a dipol-generatorului conectat la intrare este mentinuta constanta si egala cu temperatura de referinta $T_0 = 290 \text{ K}$, Fig.3.12a ;
- Partea din (a) (notata cu N'_o), produsa exclusive de dipolul generator conectat la intrare, la frecventa de lucru, daca temperatura de zgomot a acestui dipol este mentinuta la $T_0 = 290 \text{ K}$ si cuadripolul este ideal , Fig.3.12b.

Putem exprima F sub forma Eq.(3.54), unde N_n este puterea de zgomot adaugata de cuadripol si G_a reprezinta cistigul disponibil in putere al cuadripolului.

Zgomotul unui cuadripol

- **Definitia lui Friis pentru Factorul de zgomot**

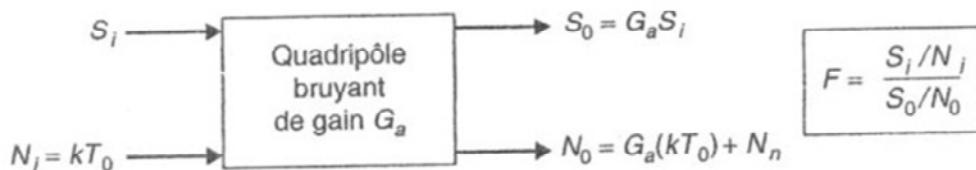

Fig.3.13

$$F = \frac{S_i/N_i}{S_o/N_o} = \frac{S_i/kT_0}{S_o/kT_0} = \frac{1}{G_a} \frac{N_o}{kT_0} \quad (3.55)$$

Definitie

Factorul de zgomot F a unui cuadripol este raportul, la o frecventa specificata, dintre:

- 1) Raportul semnal/zgomot disponibil la bornele generatorului (in conditiile in care temperatura echivalenta de zgomot a generatorului este $T_0 = 290$ K si banda este limitata de insusi cuadripolul)
- 2) Raportul semnal zgomot la iesirea cuadripolului.

Aceasta definitie este ilustrata in Fig.3.13. In spiritual acestei definitii, factorul de zgomot este o masura a deteriorarii raportului semnal/zgomot provocata de cuadripol.

Definitia lui Friis presupune o adaptare la intrarea cuadripolului, ceea ce nu este presusupus si la iesire.

Astfel avem relatia (3.55), unde S_i, S_o sunt puterile disponibile de semnal (intr-o banda unitara) la intrare si iesire, iar N_o si $N_i = kT_0$ reprezinta puterile disponibile de zgomot la intrare si la iesire (sarcina nu este considerata), intr-o banda unitara.

Remarca

In cazul cuadripolilor neliniari, unde exista mai multe frecvente de iesire pentru o frecventa de intrare, suntem obligati sa consideram cite un factor de zgomot pentru fiecare perete de frecvente.

Mai mult, puterea disponibila de zgomot la iesire nu trebuie sa ia in consideratie contributiile frecventelor-imagine.

Comentarii

- 1) Notiunea de factor de zgomot caracterizeaza un cuadripol doar daca ea este accompagnata de informatii privitoare la impedanta interna a sursei care a servit in masuratoare.
- 2) Factorul de zgomot poate fi exprimat fie ca un raport fara dimensiune, fie in decibel (dB).
- 3) Factorul de zgomot este definit la o temperatura de zgomot de referinta (care este de obicei egala cu 290 K).

Limitari

- 1) Daca impedanta interna a sursei este pur reactiva, zgomotul ei este nul si factorul de zgomot resultant este infinit
- 2) Daca zgomotul adaugat de cuadripol nu este semnificativ fata de cel al sursei, factorul de zgomot ar aparea ca raportul dintre doua cantitati aproape egale. In acest caz erorile de calcul sunt inacceptabile.
- 3) Factorul de zgomot depinde de frecventa, de polarizare, de temperaturi si de rezistenta sursei de semnal. Comparatia dintre doi factori de zgomot nu are sens daca aceste conditii nu sunt identice.

Zgomotul unui cuadripol

- **Relatia dintre F si Te**

$$F = \frac{1}{G_a} \frac{N_o}{kT_0 \delta f} = \frac{N_n + kT_0 G_a \delta f}{G_a kT_0 \delta f} = 1 + \frac{N_o / G_a}{kT_0 \delta f} \quad (3.56)$$

$$F = 1 + \frac{kT_n \delta f / G_a}{kT_0 \delta f} \quad (3.56a)$$

$$F = 1 + \frac{T_e}{T_0} \quad (3.57) \qquad T_e = T_0 (F - 1) \quad (3.58)$$

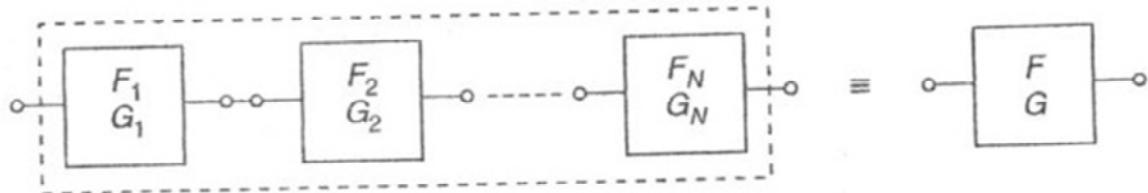
Dupa definitia IEEE, pentru o banda elementara δf se poate scrie Eq.(3.56).

Dupa Eq.(3.46a) avem $N_n = kT_n \delta f$, de unde Eq.(3.56a)

In acest caz factorul de zgomot se pune sub forma Eq.(3.57)., unde ne amintim ca T_e este temperatura echivalenta de zgomot la intrare. Sub o forma echivalenta, aceasta relatie se poate scrie sub forma (3.58).

Zgomotul unui cuadripol

- **Cascada de cuadripoli**

$$F = F_1 + \frac{F_2 - 1}{G_1} + \frac{F_3 - 1}{G_1 G_2} + \dots + \frac{F_N - 1}{G_1 G_2 \dots G_{N-1}} \quad (3.59)$$

In cazul a N etaje conectate in cascada (Fig.3.14) , pentru care se cunoaste factorul de zgomot individual, este util sa se calculeze factorul de zgomot global.

Aceasta problema are o mare importanta practica, deoarece zgomotul etajului de intrare al unui amplificator are o mare importanta pentru zgomotul de la iesire.

Daca inlocuim in Eq.(3.50) temperature de zgomot prin expresia sa (3.58), obtinem formula lui Friis (3.59).

Eq.(3.59) este valabila in urmatoarele conditii:

- 1) Factorii de zgomot F_i trebuie sa fie evaluate considerind impedanta de iesire a etajului $(i-1)$ ca impedanta interna a generatorului care alimenteaza etajul i
- 2) Toti cuadripolii trebuie sa fie liniari
- 3) Fiecare cuadripol trebuie sa aiba partea reala a impedantei de iesire pozitiva
- 4) Fiecare cuadripol trebuie sa adauge zgomot sistemului.

Zgomotul unui cuadripol

- **Factor efectiv de zgomot**

$$F_{op} = \frac{N_o}{G(kT_0\delta f)} = \frac{T_{op}}{T_0} \quad (3.60)$$

Expresia (3.46b) arata ca zgomotul la iesirea cuadripolului depinde de T_e si T_n . In anumite cazuri putem controla pe T_n , dar in majoritatea cazurilor nu putem controla zgomotul care ajunge la intrarea cuadripolului. In acest caz este util sa dispunem de un parametru unic care sa caracterizeze global zgomotul in conditii reale , considerind ambele temperature T_e si T_n simultan. Acest parametru este temperatura efectiva de zgomot, notata cu T_{op} , masurat in Kelvin.

Definitie

Factorul efectiv de zgomot F_{op} este definit ca raportul dintre urmatoarele cantitati:

- 1) Puterea disponibila de zgomot la iesire, intr-o banda elementara de frecvente δf , la temperatura normal de lucru
- 2) Puterea disponibila de zgomot la iesire, datorata doar generatorului de la intrare considerat la temperatura de referinta.

Avem astfel Eq.(3.60), unde T_{op} este temperatura efectiva de zgomot a cuadripolului si $T_0 = 290$ K.

Singura diferență față de definitia factorului de zgomot classic (data de North) este aceea că de data aceasta nu se mai impune cuadripolului de a fi la temperatura de referinta T_0 .

Zgomotul unui cuadripol

- **Factor de zgomot: definitia extinsa**

$$F_e = \frac{N_{en}}{G_e(kT_0\delta f)} \quad (3.61)$$

Definitia factorului de zgomot data de North si adaptata apoi de IEEE, nu ridica nici o problema atita timp cit rezistenta dipolului generator este rezistenta de iesire a cuadripolului pasiv. In acelasi timp, in multe din situatiile practice se poate intilni situatia in care rezistenta de iesire sa fie negative, ca de exemplu in cazul amplificatorului cu diode tunel.

In ceea ce priveste rezistenta generatorului, apriori ea este totdeauna pozitiva, dar este sufficient sa consideram cazul unei cascade de mai multi cuadripoli, unde rezistenta de iesire a etajului I devine rezistenta generatorului pentru etajul (i+1), pentru a ne da seama ca aceasta presupunere nu este o regula absoluta. Atunci pare logic de a lua in considerare posibilitatea de a avea valori negative atit pentru rezistenta de iesire cit si pentru cea a generatorului.

In cazul cind avem valori negative pentru aceste rezistente, nu mai putem utiliza , in definitia factorului de zgomot, notiunea de putere disponibila. Asa cum s-a discutat intr-un slide anterior in acest capitol, este evident ca trebuie sa inlocuim puterile disponibile cu puterile schimbabile. Puterea schimbabila ofera avantajul de a se identifica cu puterea disponibila in cazul rezistentelor positive, dar in cazul celor negative, ea devine negative, valoarea sa extrema pastrind aceeasi valoare absoluta, finite.

Definitie

Factorul de zgomot extins , notat cu F_e , este introdus prin relatia (3.61), care este

similara cu definitia clasica , cu exceptia faptului ca acum Nen reprezinta puterea schimbabila de zgomot la iesire, cu generatorul de la intrare mentinut la temperatura de referinta $T_0 = 290$ K si Ge este cistigul in putere schimbabila.

Zgomotul unui cuadripol

- **Masura de zgomot**

$$M = \frac{F - 1}{1 - 1/G} \quad (3.62)$$

Definitia lui Van der Ziel

Masura de zgomot, notata cu M, a unui cuadripol avind factorul de zgomot F si cistigul disponibil in putere G, este introdus prin Eq.(3.62).